Tutoriál pro robota Trilobot

Jan Beran

Fakulta informačních technologií Vysokého učení technického v Brně
Božetěchova 1/2. 612 66 Brno – Královo Pole
xberan43@stud.fit.vutbr.cz

Overview

Úvod

Před začátkem tutoriálu

Poznámky Displej Arduino IDE a připojení Trilobota Úvod do programování Arduina a OOP

Tutoriál

```
Testovací příklad: Fotosenzor
Měříme vzdálenost
HC-SR04
SRF-08
Sharp
Jezdíme
```


Trilobot

- Původně robot pro akademický vývoj
- Několikrát přestavován
- Na obrázku jeho původní podoba
- Současná verze založená na Arduinu leží před vámi
- Pro potřeby tutoriálu je sestavený a není nutné cokoli fyzicky zapojovat
- Fun fact: původně jezdil opačně :)

Displej

- Klasický 16x2 LCD displej připojený přes I²C kvůli zjednodušení
- Možno ovládat přes objekt display nebo přes knihovnu LiquidCrystalI2C.h

Senzory vzdálenosti

- Ultrazvukové HC-SR04 a SRF-08, infračervený Sharp
- Každý se hodí pro něco trochu jiného
- Ovládají se přes objekty hcsr04, srf08 a sharp

Motory

- K pohonu slouží dva motory Faulhaber řízené deskou Sabertooth
- Komunikace mezi Arduinem a Sabertooth probíhá přes seriovou linku Serial1
- Zpětná vazba o ujeté vzdálenosti přes rotační enkodéry
- Pro jejich ovládání slouží objekt motors

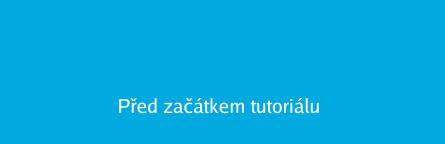

IMU – gyroskop, akcelerometr, magnetometr

- Tři senzory v jednom:
 - Gyroskop: měří úhlovou rychlost
 - Akcelerometr: Měří zrychlení
 - Magnetometr: Měří intenzitu magnetického pole (kompas)
- Data z IMU slouží pro zjišťování polohy tu počítá AHRS (poziční systém)
- Senzor musí být dál od Trilobota, jinak je jeho magnetometr nepoužitelný (Trilobot je z kovu)
- Každý ze senzorů lze ovládat svým objektem: gyro, accel nebo mag

Poznámky

- Zkratka TODO označuje části kódu, které bude třeba doplnit (z EN To Do)
- Číslo ve formátu 0x00:
 - Číslo v hexadecimální soustavě
 - V IT se používá běžně, ale není to povinné
 - Chcete-li raději používat čísla v desítkové soustavě, bez problémů je můžete zaměnit, jen nezapomínejte na převod (převodníky na Google)!
- Funkce pro doplnění mají český název pro snadnou identifikaci, ostatní kód je psaný anglicky – pokud si nejste jistí angličtinou, své názvy proměnných pište česky bez diakritiky, počítač bude rozumět:)

Displej

Displej 16x2

- 16 znaků, 2 řádky
- Připojen přes I²C
- LCD je relativně pomalá součástka nezvládne se překreslovat 1000x za vteřinu! – musí se podle toho uzpůsobit kód
- Ovládání:
 - Vlastní knihovna display.h a třída Display

display.h

- Velmi jednoduchý wrapper* pro výpis např. dat ze senzorů bez znalosti práce s displejem
- Objekt třídy Display (defaultně pojmenovaný display) má tři funkce:

```
#include <display.h> /* Knihovna pro praci s displejem*/
...
/** Funkce smazou dany radek a vytisknou data*/
display->print_first_line(to_print);
display->print_second_line(to_print);
display->clear(); /* Smaze cely displej */
}
```

*wrapper = třída, která obaluje jinou třídu a umožňuje ji používat jinak. V našem případě jednodušeji.

Arduino IDE a připojení Trilobota

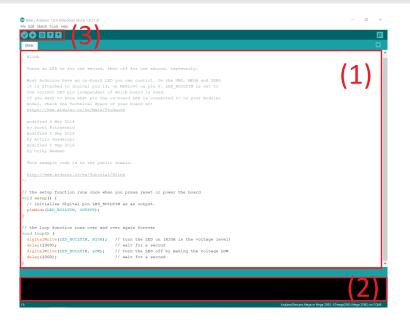
Arduino IDE

- Vývojové prostředí pro psaní a nahrávání kódu do desek Arduino
- Jednoduché nepodporuje našeptávání apod.
- Pro naprogramování Arduina je třeba vybrat port, na kterém je připojené:
 - Přes Tools/Port vybereme správný COM port
 - Pokud nevíme, který to je, otevřeme si nabídku COM portů, odpojíme a znovu připojíme Trilobota. Port, který zmizí a zase se objeví bude ten správný.
- Popis Arduino IDE (obrázek na dalším slajdu):
 - (1): Hlavní část, kam se píše kód
 - (2): Konzole, kde se objevují informace při nahrávání kódu
 - (3): Tlačítka pro (zleva) kontrolu, nahrání, nový soubor, otevření a uložení

l Arduino IDE

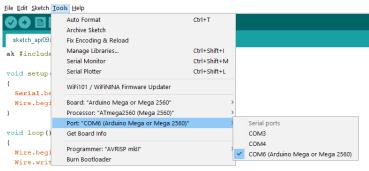

Připojení Trilobota k počítači

- Pomocí USB kabelu
- Po úspěšném zapojení by se měl rozsvítit displej a v Arduino IDE (viz dále) se objeví nový COM port
- Přes Tools/Port vybereme požadovaný port je u něj napsáno, že se jedná o Arduino Mega

Test spojení

- Pomocí File/New nebo klávesové zkratky ctrl + N si otevřeme nový sketch (zdrojový soubor s koncovkou .ino)
- Po připojení Trilobota k počítači podle předchozího slajdu zkopírujte do funkce loop() následující kód a nahrajte ho kliknutím na zelenou šipku vlevo nahoře:

```
void loop(){
    /*pin 13 do logicke jednicky - rozsviti se dioda*/
    digitalWrite(13, HIGH);
    /*Pul vteriny/500 ms pockame */
    delay(500);
    /*Zmenime stav na logickou nulu - dioda zhasne*/
    digitalWrite(13, LOW);
    /*Opet pockame 500 ms*/
    delay(500);
}
```

Pokud je vše v pořádku, měla by začít blikat dioda vedle displeje

Úvod do programování Arduina a OOP

Úvod do programování Arduina

- Arduino se programuje v jazyce Wiring plně kompatibilní s C++
- V programu se vždy nachází dvě funkce:
 - setup(): Tento kód se volá jen jednou, a to při spuštění nebo resetu Arduina
 - loop(): Kód v této funkci se volá opakovaně stále dokola je to nekonečná smyčka

```
void setup()
{
/* Tento kod se provede jen jednou - treba nastaveni */
}
void loop()
{
/* Tento kod se bude volat opakovane
  * - treba cteni ze senzoru */
}
```

Nahrávání programu do Arduina

- Kliknutím na zelenou šipku (viz obrázek) se kód přeloží a nahraje do Arduina nebo Arduino IDE oznámí, že nastala chyba
- Arduino IDE pravděpodobně bude chtít před přeložením kód uložit – není to nutné, ale doporučené
- Pokud nastala syntaktická chyba, Arduino IDE oznámí, kde
- 🥯 sketch_apr27a | Arduino 1.8.12 (Window

<u>File Edit Sketch Tools Help</u>

Úvod do OOP

- OOP je způsob programování, kdy se vytvářejí objekty
- Objekty v kódu pak odpovídají objektům reálného světa ve dvou věcech:
 - Charakteristikou atributy: barva psa nebo I²C adresa konkrétního senzoru
 - Vlastnostmi metodami: pes může štěkat nebo senzor měřit
- Objekty mají šablony, podle kterých se tvoří třídy
 - Například třída Pes je šablonou pro konkrétní objekt psa rex

Používání objektů a volání metod

- Vše si ukážeme na objektu rex a display. Ten druhý je i v kódu a dá se použít
- Pokud chceme zavolat metodu na konkrétním objektu, používáme následující syntaxi:

```
jmeno_objektu->nazev_metody(parametry);
```

Kdybychom chtěli, aby náš rex zaštěkal, napíšeme:

```
rex->zastekej();
```

A pro vytisknutí řádku na displej napíšeme:

```
display->print_first_line("Ahoj svete!");
```

 Ve zkratce: Volání metody se podobá volání funkce, jen před ni připíšeme název objektu a šipku ->

Měření světla

Fyzikální princip jednoduše:

- Pokud na fotosenzor nesvítíme, proud vede velmi špatně (téměř vůbec)
- Světlo ale dodá energii elektronům v atomech a ty se odtrhnou od svého atomu -> vznikají mj. volné elektrony a ty už vedou proud
- Čím více světla, tím více elektronů a tím více proudu, který se dá měřit

Fotosenzor

- Většinou maličký senzor, rozpoznatelný podle charakteristických kliček
- V našem případě součást senzoru SRF-08

Fotosenzor: Úkoly

- Otestovat, zda jsou Trilobot a Arduino IDE správně připojené
- Do kostry funkce SRF08::zmer_svetlo() (k nalezení v souboru srf08.cpp) doplnit:
 - Číslo registru, ve kterém SRF-08 ukládá hodnotu z fotočidla (viz dokumentaci, strana 4, adresa je ve sloupci Location)
 - Vrátit přečtenou hodnotu
 - Vypsat hodnotu na displej (pomocí display->print_first_line())
 - (nepovinné) Rozsvítit LED při nízké hladině světla

Fotosenzor: Kostra v srf08.cpp


```
byte SRF08::zmer_svetlo()
    this->set_measurement(); /* Zahajeni mereni */
    Wire.beginTransmission(SRF08_ADDRESS);
    Wire.write(0x00/*TODO REGISTR FOTOCIDLA*/);
    Wire.endTransmission();
    Wire.requestFrom(SRF08_ADDRESS, 1);
    while(Wire.available() < 0);</pre>
    byte light_intensity = Wire.read();
    return 0:
```

Fotosenzor: Návod na SRF08::zmer_svetlo()

- Adresa registru s informací z fotočidla je 0x01. Informace se nachází i v dokumentaci.
- Na displej vypíšeme data přes

```
display->print_first_line(data);
```

Teď už stačí pouze napsat vše do funkce.

Fotosenzor: Řešení SRF08::zmer_svetlo()


```
byte SRF08::zmer_svetlo()
    this->set_measurement(); /* Zahajeni mereni */
    Wire.beginTransmission(SRF08_ADDRESS);
    Wire.write(0x01);
    Wire.endTransmission();
    Wire.requestFrom(SRF08_ADDRESS, 1);
    while(Wire.available() < 0);</pre>
    byte light_intensity = Wire.read();
    return light_intensity;
display->print_first_line(srf08->photosensor());
```

Měříme vzdálenost

Měříme vzdálenost

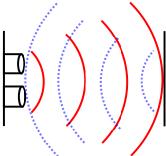
V této kapitole si vysvětlíme:

- Jak můžeme měřit vzdálenost
- Měření pomocí senzorů HC-SR04, SRF-08 a Sharp-GP2D120

Jak měříme vzdálenost

- Pravítkem :) to roboti nemohou
- Pokud se robot pohybuje, tak pomocí otáček kol. To je ale vcelku nepřesné – prokluzování a podobně
- Pomocí pohybových senzorů měří ujetou vzdálenost, ne vzdálenost od překážky
- Bezdrátově odrazem nějaké vlny (zvuk, světlo…)
 - A to si vyzkoušíme i my na všech třech senzorech
 - Princip vidíme na obrázku: červené vlny vysílá senzor, modré (odražené) zachytává. Z uplynulého času mezi vysláním a přijetím a rychlosti vlny lze spočítat vzdálenost

HC_SR04

HC_SR04: Úvod

- Ultrazvukový senzor pro měření vzdálenosti – používá podobný princip jako netopýr nebo velryba
- 4 vodiče: 2x napájení, ECHO_PIN a TRIGGER_PIN (tyhle dva názvy se dají použít i v kódu pro práci s danými piny)
- Dokumentace

HC_SR04: Princip

- Když je na TRIGEER_PIN alespoň 10 mikrosekund stav HIGH, senzor začne měřit
- Dokud se nevrátí odražená vlna, drží ECHO_PIN ve stavu HIGH
- Sotva dorazí ozvěna, pin se vrátí do stavu LOW
- Hodnota v mikrosekundách se musí převést na vzdálenost pomocí rychlosti zvuku: 340 m/s neboli 0.0343cm/us

HC_SR04: Úkoly

- Doplnit kostru funkce HCSR04::zmer_vzdalenost():
 - Na TRIGGER_PIN nastavit hodnotu HIGH na 10 mikrosekund (použijeme funkci delayMicroseconds())
 Senzor vyšle zvukovou vlnu a čeká na její odraz
 - Naslouchat na ECHO_PIN a získat délku pulzu v mikrosekundách (k tomu slouží funkce pulseIn(nazevPinu, uroven HIGH nebo LOW))
 Sotva se vlna vrátí, senzor ukončí pulz a vrátí ECHO_PIN do stavu LOW
 - Převést mikrosekundy na centimetry či jinou vhodnou jednotku (pomocí rychlosti zvuku)
 Spokojíme se s hodnotou 340 m/s (nebo 0.0343cm/us, což se nám hodí víc)

HC_SR04: Kostra


```
long HCSR04::zmer_vzdalenost()
    digitalWrite(TRIGGER_PIN, LOW);
    delayMicroseconds(2);
    long return_value = 0;
    return return_value;
```


Na TRIGGER_PIN nastavíme HIGH na 10 mikrosekund pomocí

```
digitalWrite(TRIGGER_PIN, HIGH);
delayMicroseconds(10);
digitalWrite(TRIGGER_PIN, LOW);
```

Na ECHO_PIN nasloucháme pomocí funkce pulseIn:

```
long echo = pulseIn(ECHO_PIN, HIGH);
```

Převod z času na vdálenost, známe-li rychlost, je už hračka :)
 (s = v*t, kde s je vzdálenost, v je rychlost a t je čas)

HC SR04: Řešení


```
long HCSR04::zmer_vzdalenost()
    digitalWrite(TRIGGER_PIN, LOW);
    delayMicroseconds(2);
    digitalWrite(TRIGGER_PIN, HIGH);
    delayMicroseconds(10);
    digitalWrite(TRIGGER_PIN, LOW);
    long echo = pulseIn(ECHO_PIN, HIGH);
    long return_value = echo * 0.0343;
    return return_value;
```

Ve funkci loop() můžeme třeba vypsat hodnotu, kterou nám funkce vrací, na displej. K tomu nám slouží funkce display->print_first_line(to co chceme vypsat).

SRF-08

SRF-08: Úvod

- Stejný princip jako u HC SR04 (echolokace)
- Komunikace přes I²C nic extrémně složitého, ale my se obejdeme bez jejího vysvětlení (všechno za nás vyřeší připravená kostra)
- Dokumentace
- Kromě měření vzdálenosti i senzor světla
- Má mnohem podrobnější nastavení, nám ale stačí základní

SRF-08: Princip

- Vybereme jednotku, ve které chceme získat data:
 - 0x50: palce
 - 0x51: centimetry
 - 0x52: mikrosekundy
- Počkáme, než se měření provede. V dokumentaci se píše, že stačí 60 ms, občas je ale potřeba více. My budeme používat 100 ms.
- Vyžádáme si první hodnotu přes I²C :
 - První hodnota není v prvním registru (ale v registrech 2 a 3)
 - Je rozdělena na horní a spodní bajt, horní je v registru 2, spodní v registru 3
 - Musíme je spojit

SRF-08: Úkoly

- Doplnit funkci SRF08::zmer_vzdalenost():
 - Odeslat do registru 0 správnou jednotku z předešlého slajdu.
 - Počkat 100 milisekund (60 ne vždycky stačí)
 - Spojit hodnoty z registrů 2 a 3 (horní a dolní bajt)
 - Tohle není úplně snadné, ale vysvětlíme si to. A pokud by se to někomu ani poté nedařilo, je k dispozici i řešení, takže žádný strach.
 - Vrátit spojenou hodnotu
 - Opět můžeme hodnotu vypsat na displej.

SRF-08: Kostra


```
int SRF08::zmer_vzdalenost(){
  Wire.beginTransmission(SRF08_ADDRESS);
  Wire.write(REG_CMD); /* expanduje do 0x00 */
  Wire.write(0x00/* TODO doplnit spravnou jednotku */);
  Wire.endTransmission();
  Wire.beginTransmission(SRF08_ADDRESS);
  Wire.write(0x02);
  Wire.endTransmission();
  Wire.requestFrom(SRF08_ADDRESS, 2);
  while(Wire.available() < 0);</pre>
  byte high = Wire.read();
  byte low = Wire.read();
  uint16_t return_value = 0;
  return return_value;}
```

SRF-08: Návod

- Správnou jednotku si můžeme vybrat, ale pro nás se nejvíc hodí 0x51 neboli centimetry
- Čekání je brnkačka stačí delay()
- Spojování dvou bajtů do jednoho čísla už je trochu složitější.
 Níže je k dispozici řešení, pod ním i vysvětlení.

uint16_t number = (uint16_t)(high << 8)+low;</pre>

- Operátor << si představte jako posuvník, který posune číslo vlevo od něj o x řádových míst doleva.
 - Třeba výsledek 111 << 3 bude 111000 (na volné místo dosadí nuly).
 - Příklad:
 - 101 << 3 = 101000 (posunutí o tři pozice vlevo)
 - 101000 + 011 = 101011 (obyčejné sčítání)
 - My používáme úplně stejný princip: high posuneme o 8 pozic doleva a vytvoříme tím místo pro low, které poté přičteme.

SRF-08: Řešení


```
int SRF08::zmer_vzdalenost()
 Wire.beginTransmission(SRF08_ADDRESS);
  Wire.write(REG_CMD); /* expanduje do 0x00 */
 Wire.write(0x51); /* centimetry*/
 Wire.endTransmission();
 delay(100); /* cekani */
  Wire.beginTransmission(SRF08_ADDRESS);
 Wire.write(0x02);
 Wire.endTransmission();
  Wire.requestFrom(SRF08_ADDRESS, 2);
  while(Wire.available() < 0);</pre>
  byte high = Wire.read();
 byte low = Wire.read();
  uint16_t return_value = (uint16_t)(high << 8)+low;</pre>
  return return_value;
```


Sharp-GP2D120: Úvod

- Místo zvuku používá odrazu světla
- Funguje až od 3 centimetrů
- Velmi jednoduchý princip: Vzdálenost se odvodí z hodnoty napětí na datovém vodiči
- Neexistuje lineární vztah mezi napětím a naměřenou vzdáleností. Jinak řečeno, převod mezi hodnotou napětí a skutečnou vzdáleností je poněkud složitý. V našem případě se ale o to postará sám program.

Sharp-GP2D120: Princip

- Krátkou chvíli (na poměry Arduina prakticky okamžitě) po přivedení napětí začíná senzor měřit
- Na datovém vodiči (makro SHARP_PIN) se objevuje napětí
- (pro zájemce) Pomocí vztahu z dokumentace lze dopočítat vzdálenost:
 - Analyticky: Najdeme funkci, která se co nejvíc blíží vztahu z dokumentace
 - Numericky: původní vztah z dokumentace po částech nahradíme nějakými funkcemi – třeba několika přímkami. Výhodou je, že postup bude mnohem rychlejší, nevýhodou bude nižší přesnost
 - Pro naši potřebu existuje funkce aproximate(), používající numerickou aproximaci - jednoduše řečeno, složitá funkce se nahradí několika přímkami, které plus minus kopírují její tvar.

Sharp-GP2D120: Úkoly

- Doplňte funkci Sharp::zmer_vzdalenost():
 - Přečtěte hodnotu na datovém pinu (název pinu je SHARP_PIN, potřebná funkce je analogRead()).
 - Převeďte hodnotu z intervalu 0-1024 na interval 0-5:
 - Jelikož funkce vrací hodnotu v rozmezí 0-1024, ale funkce aproximate() potřebuje rozmezí 0-5, je nutné naměřenou hodnotu převést.
 - Pomocí funkce aproximate() získejte vzdálenost v cm.
 - Tu následně vrátíme a opět můžeme třeba vypsat na displej pomocí display->print_first_line(to co chceme vypsat).

Sharp-GP2D120: Kostra


```
float Sharp::zmer_vzdalenost()
  float aproximated_value = 0;
  return aproximated_value;
```

Sharp-GP2D120: Návod

Přečíst hodnotu na SHARP_PIN je snadné:

```
int value = analogRead(SHARP_PIN);
```

- Při převodu z intervalu 0-1024 do 0-5 už musíme trochu zapřemýšlet, ale v konečném důsledku je to jenom trojčlenka. value/1024 nám konvertuje hodnotu do rozsahu 0-1
- Vynásobením 5 dostaneme hodnotu 0-5

```
float normalized_value = 0;
normalized_value = (value/1024)*5;
```

A zavolání funkce zvládnou všichni :)

```
aproximated_value = this->aproximate(normalized_value);
```

Sharp-GP2D120: Řešení


```
float Sharp::zmer_vzdalenost()
 int value = analogRead(SHARP_PIN);
  float normalized_value = 0;
  normalized_value = (value/1024)*5;
  float aproximated_value = 0;
  aproximated_value = this->aproximate(normalized_value);
  return aproximated_value;
```


Jezdíme

- K pohybu slouží dvojice motorů s tzv. enkodéry jeden z dvojice motorů na obrázku dole.
- Motory řízeny pomocí Sabertooth 2x5 (deska speciálně určená k ovládání motorů)
- Komunikace se Sabertooth přes seriovou linku, ale pouze v
 jednom směru stačí jediný vodič (a jediný příkaz pro ovládání:
 Serial1.write(hodnota)).
- Enkodéry zajišťují zpětnou vazbu o pohybu

Řízení motorů přes Sabertooth 2x5

- Sabertooth pracuje v tzv. Simplified Serial módu
 - Princip: přes seriovou linku Serial1 se odešle jeden bajt s danou hodnotou pro pravý a druhý bajt pro levý motor. Tím se levý, resp. pravý motor uvedou do pohybu
- Konkrétní hodnoty na dalším slajdu
- Komunikace je extrémně jednoduchá a pro Trilobota plně dostatečná.

Základní hodnoty pro ovládání motorů

- 0 znamená oba motory stop
- 1–127 ovládá levý motor motor následovně:
 - 1 je naplno vzad
 - 64 je levý motor stop
 - 127 je naplno vpřed
- 128-255 ovládá pravý motor (jsou to čísla pro levý motor, ke kterým je přičteno 127):
 - 128 je naplno vzad
 - 192 je pravý motor stop
 - 255 je naplno vpřed

```
/* Priklad: */
Serial1.write(0x0); /* zastavi oba motory */
...
/* Oba motory naplno vpred - muzeme pouzit i desitkovou
   * soustavu, cislo je v komentarich */
Serial1.write(0x7F); /* = 127 */
Serial1.write(0xFF); /* = 255 */
```

Enkodéry

- Enkodry nám dávají zpětnou vazbu o tom, kolik toho kolo ujelo, resp. jak hodně se otočil motor
- Za jednu otočku motoru o 360 stupňů přejde enkodér 768krát ze stavu LOW do stavu HIGH – pokud budeme počítat tyto změny, zjistíme, o kolik se motor otočil. A pokud známe i průměr kola, zjistíme i, jak daleko jsme se dostali.

Úkoly aneb co nás čeká

- Jízda rovně
- Zatáčení

Jízda rovně: Úkoly

- Oproti zatáčení výhoda: hodnota pro oba motory bude vždy posunutá o 127
- Princip funkce pro jízdu rovně:
 - Vstupy:
 - Vzdálenost v centimetrech, kterou chceme urazit
 - Rychlost v intervalu <-100,100>, kde záporná rychlost znamená jízdu dozadu
 - Hodnotu kontrolujících bajtů nám vrátí funkce
 Motors->get_speed_from_percentage(rychlost), kde rychlost
 bude z intervalu výše.
 - Odešleme kontrolující bajty přes seriovou linku (Serial1.write())
 - Počkáme, až robot ujede danou vzdálenost v kódu je to nekonečný cyklus, který tak úplně nekonečný není
 - Zastavíme motory (opět odešleme správné číslo přes seriovou linku)

] jízda rovně: Kostra


```
void Motors::jed_rovne(int distance, int speed)
  int steps_to_go = (int)(distance/WHEEL_CIRCUIT*
  STEPS_ONE_CHANNEL);
 byte driving_byte;
 driving_byte = Motors::get_speed_from_percentage(speed);
  attach_interrupts();
  while(1)
    if(steps_left == steps_to_go ||
   steps_right == steps_to_go)
     break:
  detach_interrupts();
```

Nekonečný cyklus? Ne, přerušení!

- V kódu se vyskytuje něco, co vypadá jako nekonečný cyklus
- Ve skutečnosti ale jde z cyklu vyskočit díky přerušení
- Co je to přerušení? Kdy se používá?
 - Představte si to jako učitele, který přednáší před třídou a jednou za
 čas se během přednášky přihlásí student a položí otázku bez toho,
 aniž by se učitel ptal, zda někdo nějaké otázky má. Učitel na ni
 odpoví a pokračuje tam, kde skončil.
 - Přerušení funguje úplně stejně.
- Pro nás to znamená jen tolik, že v tom nekonečném cyklu nijak neuvázneme:).

Jízda rovně: Návod

• Jediné, co potřebujeme, je odeslat hodnoty kontrolujících bytů:

```
Serial1.write(driving_byte);
Serial1.write(driving_byte+127);
...
Serial1.write(STOP_BYTE);
```

Jízda rovně: Řešení


```
void Motors::jed_rovne(int distance, int speed)
int steps_to_go = (int)(distance/
                   WHEEL_CIRCUIT*STEPS_ONE_CHANNEL);
  byte driving_byte;
  driving_byte = Motors::get_speed_from_percentage(speed);
  attach_interrupts();
  Serial1.write(driving_byte);
  Serial1.write(driving_byte+127);
  while(1)
    if(steps_left == steps_to_go ||
   steps_right == steps_to_go)
     break:
  Serial1.write(STOP_BYTE);
  detach_interrupts();
```


Zatáčíme: Úvod

- Zatáčení se od jízdy vpřed v principu neliší funkce budou velmi podobné
- Lze zatáčet mnoha různými způsoby:
 - Nejjednodušší: motor ve směru zatáčení stojí, druhý motor se pohybuje dopředu
 - Na místě: motor ve směru zatáčení se pohybuje opačně než druhý motor
 - Jako u auta: robot opíše oblouk...
- My zvolíme nejjednodušší variantu

Zatáčíme: Úkoly

- Princip funkce pro zatáčení:
 - Vstupy:
 - Úhel ve stupních z intervalu < -180, 180 >, kde kladný úhel bude znamenat zatáčení doprava, záporný zatáčení doleva.
 - Rychlost: tentokrát jen od 0 do 100
 - Odešleme informaci o rychlosti motoru (podle směru zatáčení zvolíme pravý nebo levý motor).
 - Motor zastavíme, až dosáhneme požadované vzdálenosti.

Zatáčíme: Kostra v motors.h


```
void Motors::zatoc(int angle, int speed)
  int steps_to_go = (int) (((2 * TURN_RADIUS * PI
  * angle)/ 360) / WHEEL_CIRCUIT * STEPS_ONE_CHANNEL);
  attach_interrupts();
 byte driving_byte;
 driving_byte = Motors::get_speed_from_percentage(speed);
 while(1)
   if(steps_left == steps_to_go ||
      steps_right == steps_to_go)
     break:
  detach_interrupts();
```

Zatáčíme: Návod

Odeslání po seriové lince již umíme:

```
Serial1.write(driving_byte);
...
Serial1.write(STOP_BYTE);
```

Zatáčíme: Řešení


```
void Motors::zatoc(int angle, int speed)
 int steps_to_go = (int) (((2 * TURN_RADIUS * PI * angle)
               / 360) / WHEEL_CIRCUIT * STEPS_ONE_CHANNEL);
  attach_interrupts();
  byte driving_byte;
  driving_byte = Motors::get_speed_from_percentage(speed);
  Serial1.write(driving_byte);
 while(1)
    if(steps_left == steps_to_go ||
      steps_right == steps_to_go)
     break:
  Serial1.write(STOP_BYTE);
  detach_interrupts();
```

Konec